

Prvo poglavlje

Rhage je vojničkom čizmom bijesno udario o tlo i osvrnuo se po šumi. Ništa. Ni traga ni glasa od *degrada*. Ništa nije upućivalo na to da je itko godinama prošao kroz to tiho šumsko područje. Isto se dogodilo na drugim parcelama koje su posjetili.

»Kog vraga radimo ovdje?« promrmljao je.

Već je znao jebeni odgovor. Tohr je noć prije naletio na *degrada* na izoliranom dijelu ceste 22. Ubojica je umaknuo u šumu na motoru, ali je pritom izgubio vrlo koristan papirić: popis velikih zemljišnih parcela koje su se nudile na prodaju na rubovima Caldwellla.

Danas su Butch i V. pretražili podatke o svim nekretninama prodanima tijekom zadnjih dvanaest mjeseci u gradu i okolnim mjestima. Pokazalo se da je prodano oko pedeset zemljišta u ruralnim područjima. Rhage i V. dosad su posjetili njih pet, a blizanci su radili isto na ostalim zemljištima. Butch je u međuvremenu bio u Rupi i analizirao izvješća s terena, izrađivao kartu i tražio neki obrazac. Potrajat će nekoliko noći dok se ne obiđu sve parcele jer su i dalje morali obavljati i ophodnje. Trebalo je nadzirati i Marynu kuću.

Rhage je koračao po šumi nadajući se da će se ispostaviti da su neke od sjena *degradi*. Već je počeo mrziti grane stabala. Samo su ga izazivale tim njihanjem na vjetru.

»Gdje li su ti gadovi?«

»Polako, Hollywood.« V. je zagladio kozju bradicu i povukao kapu Red Soxa. »Čovječe, noćas si baš hiperaktivan.«

To baš i nije bila prava riječ. Osjećao je da bi mogao iskočiti iz kože. Nadao se da će mu pomoći ako se tijekom dana bude držao podalje od Mary i računao s tim da će večeras biti borbe. Pretpostavljao je i da će ga iscrpljenost zbog nedostatka sna malčice smiriti.

E pa, ništa od toga svega. Njegova želja za Mary prerastala je u očaj za koji se više nije činilo da ima ikakve veze s boravkom u njezinoj blizini. Nisu pronašli nijednog *degrada*. A skoro četrdeset i osam sati bez spavanja samo ga je činilo još agresivnijim.

Što je još gore, već je bilo tri izjutra. Činilo se da neće biti ništa od borbe koja bi mu donijela tako očajnički potreban odušak. *Dovraga...*

»*Rhage*.« V. je rukom u rukavici mahao po zraku. »Jesi li uopće prisutan, brate?«

»Oprosti, što?« Protrljao je oči. Lice. Bicepse. Koža ga je tako svrbjela da mu se činilo kao da ga napadaju mravi.

»Ti si zbilja gotov.«

»Ne, sve je u redu...«

»Pa što onda radiš s rukama?«

Rhage je spustio ruke. A zatim počeo masirati bedra.

»Moramo te odvesti u *One Eye*«, blago je rekao V. »Pucaš po šavovima. Treba ti seks.«

»Zajebi to.«

»Phury mi je rekao kako te našao vani u hodniku.«

»Vi ste prava gomila baba.«

»Ako nećeš poševiti svoju ženku, a nema izgleda za borbu, što ti drugo preostaje?«

»Ne bi trebalo biti ovako.« Pomicao je glavu tamo-amo pokušavajući opustiti ramena i vrat. »Inače ne ide tako. Upravo sam doživio promjenu. Mislim, ne bi se trebala ponovno pojavljivati...«

»Misliti je drek znati. Nisi dobro, brate. A znaš što moraš napraviti da bi to popravio, zar ne?«

Kada je Mary začula otvaranje vrata, probudila se s osjećajem pijane dezorijentiranosti. Kvragu, opet je imala noćnu groznicu.

»Rhage?« promrmljala je.

»Da, ja sam.«

Pomislila je da mu glas zvuči grozno. Ostavio je vrata sobe otvorena pa se vjerojatno nije namjeravao dugo zadržavati. Možda je još uvijek ljut na nju zbog onog zadnjeg telefonskog poziva.

Iz ormara se začulo pomicanje metala i šuštanje tkanine, kao da oblači čistu košulju. Kada je izašao, odmah je krenuo natrag prema hodniku dok mu je dugački kaput lepršao za njim. Pomisao da će otići bez pozdrava bila joj je nekako šokantna.

Kada je primio kvaku, zastao je. Svjetlo iz hodnika obasjalo mu je svijetlu kosu i široka ramena. Lice mu je bilo profilom okrenuto prema njoj i skriveno u tami.

»Kamo ideš?« upitala je pridigavši se.

Usljedila je duga tišina. »Van.«

Pitala se zašto izgleda tako skrušeno. Nije joj trebala dadilja. Ako je imao nešto što mora obaviti...

Ah... da. Žene. Išao je u potragu za ženama.

Unutrašnjost grudi pretvorila joj se u hladnu, vlažnu jamu, pogotovo kada je pogledala buket cvijeća koji joj je dao. Bože, od same pomisli na to da njegove ruke dodiruju nekoga drugoga onako kako je znala da mogu osjetila je mučninu.

»Mary... žao mi je.«

Nakašljala se da pročisti grlo. »Ne mora ti biti. Između nas nema ništa, pa ne očekujem da ćeš zbog mene mijenjati navike.«

»To nije navika.«

»A da, naravno. Oprosti. Ovisnost.«

Usljedila je duga tišina. »Mary... Da postoji neki drugi način...«

»Za što?« Odmahnula je rukom. »Nemoj odgovoriti na to.«

»Mary...«

»Nemoj, Rhage. To me se ne tiče. Samo idi.«

»Imat ću uključen mobitel ako...«

»Da. *Sigurno* ću te zvati.«

Na sekundu se zagledao u nju. A zatim je njegova crna sjenka nestala kroz vrata.

